

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Mulier in eamdem foueam cum lupo & vulpe labitur, & intacta perstat in
diem sequentem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

- » Fausta illa quondam. Sed merum delirium est,
 » Et grauius omni, quod sit hîc, delirio.
 » Namque ipse iuro (credè iuranti mihi
 » Per alta cæli folia) me Deum Patrem
 » Esse, & fuisse id temporis. Sat hinc scio,
 » An missus à me is iuuenis imberbis fiet?
 » Neque missus vîquam ab Atrijs cælestibus,
 » Ne visus illic vsquam aut vîquam fuit.
 » Ni me iuuentæ tangeret miseratio,
 » Næ mox in atrum destinarem Tartarum.
 » Vale Hospes. Abijt Gaspar attonitus, senem,
 » Quem prius amica & lana fari viderat,
 » Tam derepentè, iuvene conspecto, bonâ
 » Exorbitasse mentis à lirâ suâ.
 » Quàm varia nobis cella promptuaria est
 » Summâ in medullâ, quam cerebrum dicimus?
 » Abs homine primo, nemo homo phantasmata
 » Vidit aliena, nemo non nouit sua.

Mulier in eandem foveam cum lupo & vulpe labitur, & intacta perstat in diem sequentem.

Gesn. lib. 1. Anim. de Lupo.

Venator agrum scrobibus altioribus
 Discriminarat, texerat ramusculis,
 Visceribus ouium pellibusque strauerat,
 Ut quando somnos caperet, hîc foret vigil
 Muscipula fabrefacta captandis feris.
 Iam vesperugo se in tenêbras miserat,
 Cùm tria vicissim disparia animalia

Scrobe

Scrobe tumulantur vnâ eâdem condita.

Domi relicta prole, clam muliercula

Agros propinquos ditioris villici

Subierat, oppleratque semicinctium

Rapis, sequentis in diei obsonium

Sibi suisque liberis: fallacibus

Vicina tandem scrobibus, & betas rata,

Quos eminere prospicit ramusculos,

Has in olus exportare mente destinat.

Dum se reclinat propior, ut frondes legat,

Pedem fefellit margo, & in præceptis tulit.

Tum sese in imâ sentiens voragine,

Inter bidentum spolia, cum rapis suis

Hinc inde sparsis, quid agat? A viciniâ

Nimium remotâ id temporis nil est opis

Sperare, nil opus inuocare. Quæpiam

» Fors transeuntem crastinus dabit dies,

» Qui me lubens, aiebat, educet foras.

Vix ore dederat verba, vix illud spei

Hauferat, ab alto panem supra olli caput

Pari en ruinâ labitur vulpecula.

Hæc naso odoro pabulum præceperat

Suo è cubili, adueneratque celerius,

Sensimque reptans ad scrobis crepidinem,

Quam frondibus venator occæcauerat,

Hinc se mulieri contubernalem dedit.

Nec se hinc societas claudit, in votis habens,

Vulpem sororem visat ut frater lupus.

Par est malitiâ; ubi captus est, par est metu.

Recentia exta nescio unde olfecerat.

Ergo venerandâ lentitudine, ut solet,

Sorbens hiatu narium auras vndique,

L 4

Pro-

Propinquat, & repenti se lapsum videt,
Mulieris ante, vulpis ante pectora.

Spectans labantes caeca tres fouea, nouos
Saluere iussit hospites: hi immobiles,
Quo se loco sensere praecipites, eo
Hafere. Pauper interim, vt par credere est,
Tremefacta mulier hocce contubernio,
Suum sepulchrum conspicans ventrem lupi,
Seipsa damnat rustici furti ream,
Rapasque detestatur alieni soli,
Veniamque Superos poscit, haud tamen suum
Dextrâ aut sinistra pectus ausa tundere,
Ne ad saeuendum is gestus irriter feras.

Quis vulpis animus, quis metus? ea actum putat
De pelle, deque pellis interaneis.
Neque dolus illi prodit vllus obuiam,
Quo se tueri valeat à lethi vnguibus.

Sed lupo? is inter hanc & illam vix suus,
Vt esca clausis muribus fastidio est;
Sic iste factus praeda, praedae est immemor,
Exanguis, ora pallidus, iugulum sibi
Vel à mulieris impeti credit manu.
Oculos volutat suspicaces, incubans
Caudae trementi; fortis vt iniquae canes,
Demittit aures, quas & arrigit anxius,
Si forte sonitum argutiorem det culex.

Vbi Phoebus orbi posterum aduexit diem,
Venator amplas manè muscipulas adit,
Grandesque mures discolors repperit
Benè lætus, hinc & gratulans captis feris,
Hinc & misertus semimortuae, lupum
Primum trucidat spiculo bicuspide,

Dein

Dein vulpem in Orcum vulpium mandat citus,
Scalatque nactus eruendæ pauperi,
Claro redonat ætheri lætissimam.
» Quid nequit in arctis rebus insolens pauor!
Tantus cerèbrum terror obstupescerat,
Vt capite cano nocte facta sit vnicâ.
Domum regressam, decoloratam comâ
Auiam putarunt liberi, haud matrem suam.
Atenim quis horum gelidior trium fuit,
An vulpis, an mulieris, an lupi tremor?
» Malitia timidum est animal, esto viribus,
» Esto venenis fraudibusque polleat.
Committe phialæ, si lubet, crystallinæ,
Simul vt morentur, & epulentur, si velint,
Culicem & arachnem; vitreo in cœnaculo
Nil hac timidius, nil erit fugacius,
Si quando culicis sentiat pedunculum,
Vel tenuis alæ sibilum, euestigiò
Et horsum & horsum diffugit sudans metu.
Si nemore medio derepentè validius
Propinqua trepident folia, quid pallet magis
Prædone, dum conscit sibi, & satellitum
Phalanga tergo retur astantem suo?
Sic malitioso nil lupo meruentius,
Incogitatis quando se in septis videt.